
Rozwój życia duchowego (wzrost nowego człowieka)

1. Pomimo, że człowiek został stworzony na podobieństwo Boga, który jest miłością, jego życie pełne jest zła.

📖 „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.” Rdz 1,27

📖 „Bóg jest miłością” 1J4,16

📖 „Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą.” Gal 5:19-21

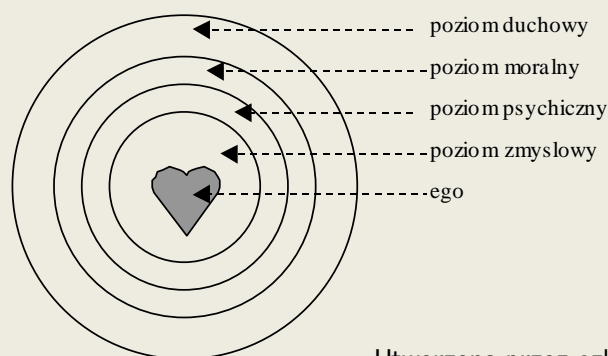
2. Z powodu grzechu pierworodnego, człowiek nie zna ani Boga, ani siebie samego. Nieznający rzeczywistości człowiek tworzy własny świat, iluzję, której centrum jest on sam.

📖 „Głupi [już] z natury są wszyscy ludzie, którzy nie poznali Boga: z dóbr widzialnych nie zdołali poznać Tego, który jest, patrząc na dzieła nie poznali Twórcy, lecz ogień, wiatr, powietrze chyże, gwiazdy dokoła, wodę burzliwą lub światła niebieskie uznali za bóstwa, które rządzą światem.” Mdr13,1-2

📖 „Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.” 1J 4:8

📖 „Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie: powstrzymywanie się od rozpusty, aby każdy umiał utrzymywać ciało własne w świętości i we czci, a nie w pożądlivej namiętności, jak to czynią nie znający Boga poganie.” 1Tes4,3-5

BOG (na zewnątrz)

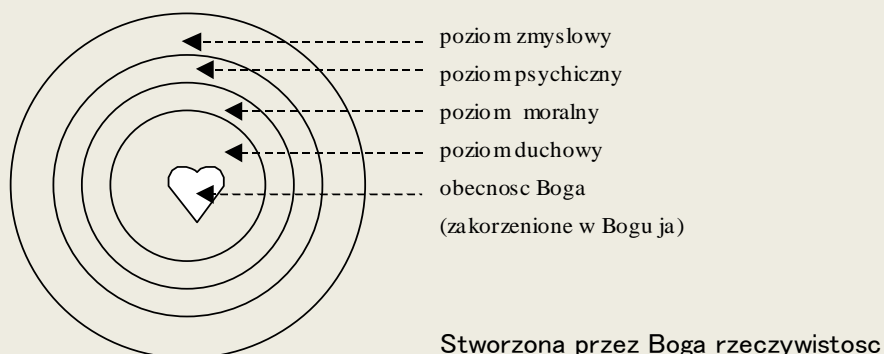

3. W celu wyzwolenia nas z tej wiodącej ku śmierci iluzji, Bóg obiecał dać człowiekowi nowe serce, czyli nowe życie.

📖 „I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała.” Ez36:26

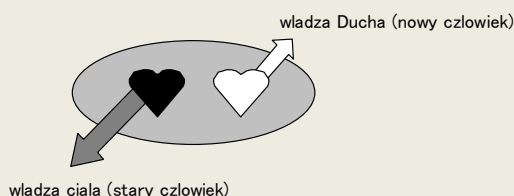
Ta obietnica została zrealizowana podczas chrztu św.

- ◆ **Człowiek, który przyjął chrzest staje się** Nowym stworzeniem (2Kor5,17), przybranym synem Bożym (Ga4,5-7), który stał się “uczestnikiem Boskiej natury” (2P1,4), członkiem Chrystusa (1Kor 6,15; 12,27), a z Nim “współdziedzicem” (Rz8,17), wszczepia się w Chrystusa i upodabnia się do Niego (Rz8,29), staje się świątynią Ducha Świętego (1Kor6,19), jest naznaczony “pieczęcią Ducha św.” (Ef1,13-14; 4,30; 2Kor1,21-22), staje się współobywatelem świętych i domownikiem Boga (Ef2,19) człowiek ten przebywa w Bogu, a Bóg zamieszkuje w jego wnętrzu (J 3,24) .
- ◆ Utworzona podczas chrztu nowa rzeczywistość:

4. Pomimo narodzin nowego człowieka, stary człowiek, który nie jest nie jest obiektywnym bytem, ale naszym przywiązaniem do starego sposobu życia, ciągle istnieje. Z tego powodu we własnym wnętrzu doświadczamy walki, którą, na podstawie własnego doświadczenia, opisał św. Paweł.

”Jestem bowiem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać - nie. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę ale czynię to zło, którego nie chcę. Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę już nie ja to czynię ale grzech, który we mnie mieszka. A zatem stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, narzuca mi się zło. Albowiem wewnętrzny człowiek [we mnie] ma upodobanie zgodne z Prawem Bożym. W członkach zaś moich spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu mieszkającego w moich członkach. Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, [co wiedzie ku] tej śmierci? Dzięki niech będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Tak więc umysłem służę Prawu Bożemu, ciałem zaś - prawu grzechu.” (RZ,7,14-25)

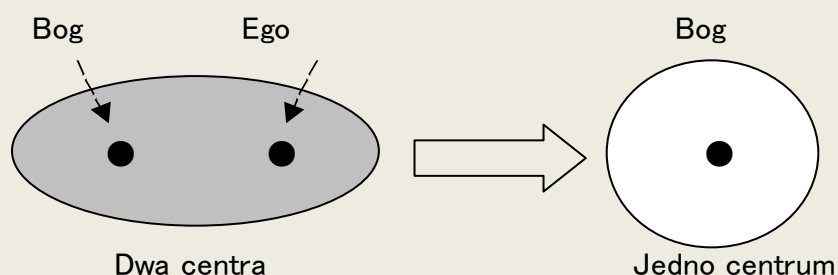
“Każdy grzech, nawet powszedni, powoduje ponadto nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, ..”
Katechizm Kościoła Katolickiego 1426, 1472, 1473

5. Celem życia duchowego jest wyzwolenie się spod władzy starego człowieka, aby móc prowadzić życie

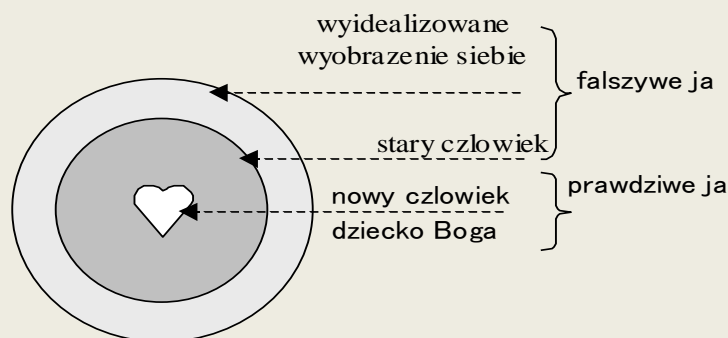
nowego człowieka, którego centrum jest Bóg.

📖 Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście pouczeni w Nim - zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie, że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądź, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.” Ef4:21-24

📖 „A teraz i wy odrzucicie to wszystko: gniew, zapalczywość, złość, znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, a przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu [Boga], według obrazu Tego, który go stworzył.” Kol3:8-10

„My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodobniamy się do Jego obrazu.” 2Kor3:18

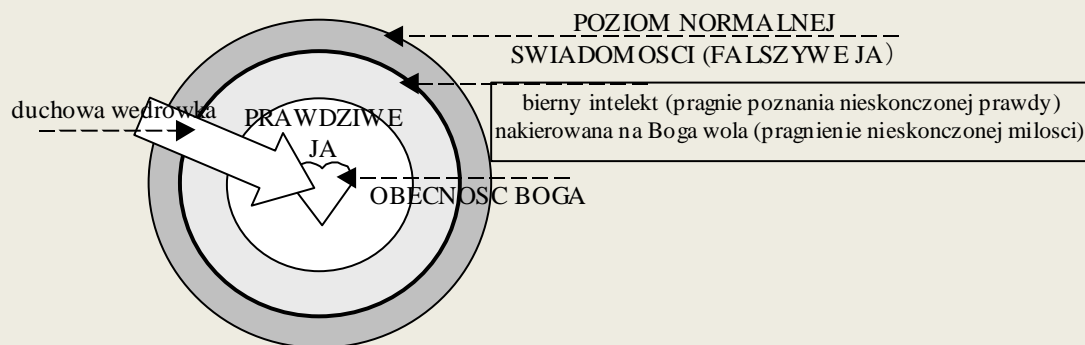

7. Konsekwencją rozwoju duchowego jest przemiana człowieka - źródło śmierci, w człowieka - źródło życia

📖 „W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza». A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był <dany>, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.” J 7:37-39

8. Wędrowka duchowa jest skierowaniem się ku własnemu centrum, aby poprzez spotkanie z przebywającym w moim wnętrzu Bogiem doświadczyć własnej istoty (prawdziwego ja). To doświadczenie, które przypomina odkrycie skarbu w ziemi, staje się źródłem siły potrzebnej do dalszej wędrowki, której celem jest całkowite wyzwolenie z niewoli starego ja.

📖 „Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę.” Mt 13,44

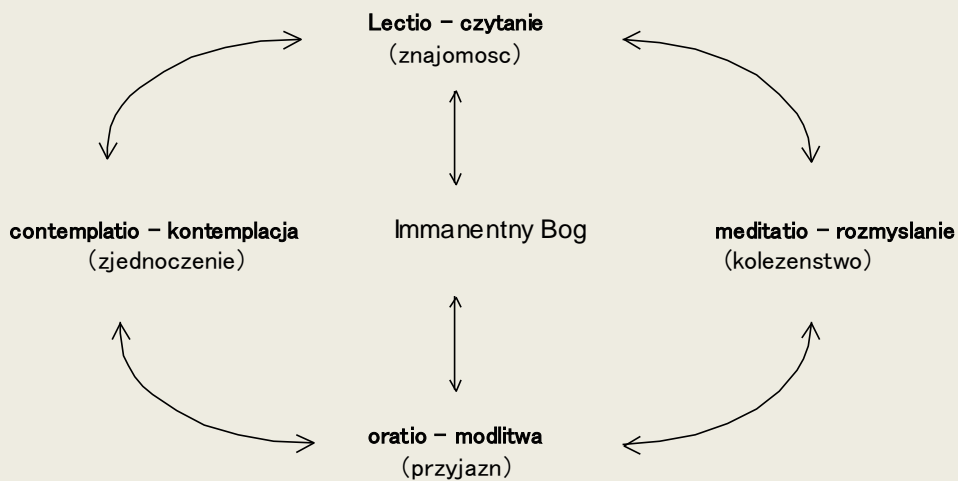

**Drogą powrotną do Boga Ojca jest sam Jezus.
Kroczenie tą Drogą to pogłębianie przyjaźni z Jezusem.**

9. Rozwój relacji międzysobowej

1. Znajomość - Zbieranie informacji o drugiej osobie. Rozmowa jest powierzchowna. Sprawdzam jak się czuję w obecności tej osoby, jak mi się z nią rozmawia.
2. Koleżeństwo - Mamy wspólne doświadczenia, przeżycia, ale ciągle sprawdzamy siebie. Czuję się swobodniej w towarzystwie tej drugiej osoby, ale ciągle trzymam ją na dystans, stoję w bezpiecznej odległości. Ciągle jest obecna niepewność tego jak bardzo mogę się otworzyć.
3. Przyjaźń - Commitment, poświęcenie, ofiarowanie, zawarcie przymierza, oddanie siebie, swego życia drugiej osobie, decyzja pozostania przy tej osobie i pracy nad rozwijaniem, pogłębianiem naszego związku / naszej relacji. Czujemy się bezpiecznie w obecności tej osoby. Obecne zaufanie, intymność. (W przypadku Jezusa pragniemy się modlić, gdyż pragniemy być z Nim, dzielić się naszymi radościami i smutkami. Dzielić się naszym życiem.)
4. Zjednoczenie - Milczenie staje się naturalne. Doświadczenie zjednoczenia, bycia jednym. Pogłębia się intymność.

10. Lectio Divina – tradycyjna metoda pielęgnowania przyjaźni z Jezusem

11. Przeszkody w przyjęciu daru kontemplacji (jedności)

- a. Cenie produktywności (wydajności)
- b. Szybko zmieniające się czasy, co utrudnia oddanie się jednej rzeczy, jednemu człowiekowi.
- c. Indywidualizm, konkurencyjność, płytkość, niedojrzałość relacji międzyludzkich
- d. Działanie starego ja